[1963 ఎస్ సి ర్ (1) 166]

సెంట్రల్ పోట్టర్స్ లిమిటెడ్

వర్సెస్

స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర & ఇతరులు

(అయ్యర్, టి.ఎల్.వెంకటరామసింహ, భువనేశ్వర్ పి.(సి.జె)గజేంద్రగడ్కర్, పి.బి.వాంచూ, కె.ఎస్.అయ్యంగార్, ఎస్.రాజగోపాల)

సేల్స్ ట్యాక్స్-అసెస్మెంట్-డీలర్గా రిజిస్టర్ అయిన వ్యక్తిపై ఆధారపడి పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత-అధికార పరిధి లేకపోవడం మరియు న్యాయపరిధి సక్రమంగా లేకపోవడం-వ్యత్యాసం-సి. P. మరియు బెరార్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్, 1947 (C. P. & Berar 21 of 1947), s. 3, 4(1), 8,10, 11.

నాగపూర్ లో కుండలు, చైనా సామాగ్రి అమ్మకం వ్యాపారం చేస్తున్న కంపెనీ.సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ అండ్ బెరార్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ 1947 జూన్ 1న అమల్లోకి వచ్చింది. 1947 మే 27న 597, 599 నోటిఫికేషన్లు జారీ చేశారు. నోటిఫికేషన్ నంబరు 597 ప్రకారం 1947 ఆగస్టు 15వ తేదీలోగా ఈ చట్టం ప్రకారం పన్నులు చెల్లించాల్సిన డీలర్లు రిజిస్ట్రేషన్ చేయించుకుని, రిజిస్ట్రేషన్ కోసం దరఖాస్తులు స్వీకరించేందుకు, సర్టిఫికెట్ల జారీకి జిల్లా ఎక్సైజ్ అధికారిని సేల్స్ ట్యాక్స్ ఆఫీసర్ గా నియమించారు. అందువలన అప్పలంట్ కంపెనీ సదరు అధికారికి ఒక దరఖాస్తును సమర్పించింది మరియు 1947 జూలై 21 న సర్టిఫికేట్ జారీ చేయబడింది, అయితే 1947 సెప్టెంబరు 13 న పిటిషనర్ కు జారీ చేయబడింది.ఆ తరువాత, అప్పీలుదారుడు రిటర్నులను సక్రమంగా సమర్పించి, జూన్ 30, 1951 వరకు పన్నులు చెల్లించాడు. 1947 జూలై 21న దరఖాస్తుదారుడికి రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ జారీ చేసిన సేల్స్ ట్యాక్స్ అధికారికి ఈ చట్టం అమలు చేసే అధికారం లేదని, అతని నుంచి పన్ను వసూలు చేయడం చట్టవిరుద్ధమని, చెల్లదని పేర్కొంటూ 1951 డిసెంబర్ లో పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన పిటిషన్ పై విచారణ జరిపిన ట్రయల్ కోర్టు సెప్టెంబర్ 13న రిజిస్ట్రేషన్ ధ్రువీకరణ పత్రాలను పిటిషనర్ కు అందజేసిందని పేర్కొంది. చివరకు 1947

ఆగస్టు 15న నిబంధనలు అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత, సర్టిఫికెట్ జారీలో ఏవైనా అవకతవకలు ఉంటే సరిదిద్దారని, రిజిస్ట్రేషన్ అండర్ లు చెల్లుబాటు కాకపోవడం వల్ల అమ్మకం పన్ను చెల్లించాల్సిన పిటిషనర్ బాధ్యతపై ప్రభావం పడలేదని పేర్కొంది. 8. అప్పీలుపై హైకోర్టు చట్టంలోని సెక్షన్ 8 ప్రకారం అప్పీలుదారుడు డీలర్గా నమోదు చేయడం చెల్లదా కాదా అనే ప్రశ్న చెల్లదనే నిర్ణయానికి రాదనీ, అది అమ్మకపు పన్నుకు మదింపు చేయాల్సిన బాధ్యతపై ప్రభావం చూపదని పేర్కొంటూ అప్పీల్ను కొట్టివేసింది. పిటిషనర్ సుప్రీంకోర్టులో సర్టిఫికేట్ ద్వారా అప్పీలుకు వచ్చారు.సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ అండ్ బెరార్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ 1917లోని నిబంధనల ప్రకారం పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత పిటిషనర్ కు లేదా అనేది ప్రశ్న.

సెక్షన్ 8 కింద రిజిస్ట్రేషన్ చెల్లిందా లేదా అనే అంశంతో సంబంధం లేకుండా పిటిషనర్ చట్టప్రకారం పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుందన్న హైకోర్టు అభిప్రాయం సరైనదేనని అభిప్రాయపడింది. చార్జింగ్ సెక్షన్ అయిన చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం ఈ బాధ్యత తలెత్తిందని, చట్టంలోని సెక్షన్ 8 కింద డీలర్ రిజిస్ట్రేషన్ పై బాధ్యత ఉండదని పేర్కొంది.

చెల్లుబాటు కాని రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ పొందిన డీలర్ యొక్క స్థితిని సూత్రప్రాయంగా సర్టిఫికేట్ పొందడంలో విఫలమైన వ్యక్తి స్థానం నుండి వేరు చేయలేము. సెక్షన్ 8, 11లోని నిబంధనలు సెక్షన్ ద్వారా విధించే పన్నుకు చెల్లించాల్సిన బాధ్యతను ఏ మాత్రం ప్రభావితం చేయవు. చట్టంలోని 4వ అధికరణ..

అధికార పరిధి లేకపోవడం మరియు న్యాయపరిధి యొక్క క్రమరహిత ఊహ మధ్య ప్రాథమిక వ్యత్యాసం ఉంది. తనకు అధికార పరిధి లేని ఒక అంశానికి సంబంధించి అథారిటీ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు చెల్లవని, పూచీకత్తు దాడికి తెరలేపినప్పటికీ, చట్టం నిర్దేశించిన పద్ధతిలో కాకుండా ఆ అంశంపై అధికార పరిధి ఉన్న అథారిటీ జారీ చేసే ఉత్తర్వు చెల్లదని పేర్కొంది. ఆ విషయాల్లో ప్రశ్నించవచ్చు, కానీ దానికి లోబడి అది మంచిదే తప్ప బహిరంగ దాడి కాదు. కాబట్టి 10(1) సెక్షన్ కింద నోటీసు ఇవ్వకుండా రిజిస్టర్ కాని డీలర్ పై చర్యలు తీసుకున్నా అది కేవలం అధికార పరిధిని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం, ఆ ప్రొసీడింగ్స్ లో ఆమోదించిన మదింపును అధికార

పరిధి లేనిదిగా పరిగణించలేమని, సెక్షన్ 10(1)ను పాటించలేదనే కారణంతో వారిపై ఎలాంటి దావా వేయలేమని పేర్కొంది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 205 ఆఫ్ 1961.

జూన్ 16, 1959 నాటి బాంబే హైకోర్టు (సర్క్యూట్ బెంచ్) 1955 నాటి ఎఫ్.ఎ.నెం.32లో ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీ నుంచి అప్పీలు.

శంకర్ ఆనంద్, ఎం.ఎస్.గుప్తా, గణపత్ రాయ్ పిటిషనర్ తరుపున వాదనలు వినిపించారు

*ఎం.సి.సెతల్వాడ్, భారత సొలిసిటర్ జనరల్ సి.కె.దఫ్తారీ, భారత అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ హెచ్.ఎన్.సన్యాల్, ప్రతివాది నెం.3 తరఫున ఎన్.ఎస్.బింద్రా, పి.డి.మీనన్*ప్రతివాది తరుపున వాదనలు వినిపించారు.

1962. మార్చి 30.

కోర్టు తీర్పును వెలువరించినది ***వెంకటరామ అయ్యర్, జె.***

బాంబే హైకోర్టు తీర్పునకు విరుద్ధంగా దాఖలైన ఈ అప్పీలును నిర్ణయించడానికి ఏకైక అంశం ఏమిటంటే, సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ అండ్ బెరార్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్, 1947 (యాక్ట్ 21 ఆఫ్ 1947) నిబంధనల ప్రకారం అప్పీలుదారుడు పన్ను చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదా అనేది, చట్టంలోని సెక్షన్ 8 ప్రకారం డీలర్ గా చెల్లుబాటు కాలేదనే కారణంతో. ఈ వాదనకు బలం చేకూర్చే వాస్తవాలు ఏమిటంటే, సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ అండ్ బెరార్ అమ్మకపు పన్ను చట్టం 1947 మే 23 న గవర్నర్ జనరల్ ఆమోదం పొందింది మరియు జూన్ 1, 1947 నుండి అమల్లోకి వచ్చింది. మే 27, 1947న ప్రావిన్షియల్ గవర్నమెంట్ ఒక నోటిఫికేషన్ నెం.601ను జారీ చేసింది, ఇది "చట్టంలోని సెక్షన్ 28 ద్వారా ఇవ్వబడిన అధికారాలను ఉపయోగించి రూపొందించాలని ప్రతిపాదించింది" మరియు చివరకు ఆమోదించిన నియమాలను 1947 ఆగస్టు 15 న ప్రచురించింది. ఈ చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సిన డీలర్లందరూ 1947 ఆగస్టు 15వ తేదీలోగా రిజిస్టర్ చేయించుకోవాలని 1947 మే 27న 597, 597 నంబర్ 597 నోటిఫికేషన్లు జారీ చేశారు. సెక్షన్ 3 ప్రకారం రిజిస్ట్రేషన్

కోసం దరఖాస్తులు స్వీకరించడానికి, సర్టిఫికెట్ల జారీకి జిల్లా ఎక్సైజ్ అధికారులను సేల్స్ ట్యాక్స్ అధికారులుగా నియమించడం చట్టంలోని సెక్షన్ 3 ప్రకారం 599.

పిటిషనర్ నాగపూర్ లో కుండల తయారీ, విక్రయాల వ్యాపారం చేస్తున్న కంపెనీ. 1947 జులై 2న ఈ చట్టం కింద డీలర్ గా నమోదు చేసుకునేందుకు సేల్స్ ట్యాక్స్ ఆఫీసర్ కు దరఖాస్తు సమర్పించింది. ఈ దరఖాస్తుపై 1947 జులై 21న ధ్రువీకరణ పత్రం జారీ చేసి 1947 సెప్టెంబర్ 13న పిటిషనర్ కు అందజేశారు .

169

ఆ తర్వాత పిటిషనర్ చట్టంలో పొందుపరిచిన విధంగా రిటర్నులు సమర్పించి, దానిపై మదింపు చేసి 1947 జూన్ 1 నుంచి 1951 జూన్ 30 వరకు పన్నులు చెల్లించారు.ఆ తర్వాత కొంతకాలానికి ఈ చట్టం కింద ప్రతివాదులు తీసుకున్న చర్యలు అనధికారికంగా ఉన్నాయనే ఆలోచన పిటిషనర్ కు వచ్చింది. మదింపులు చట్టవిరుద్ధమని మరియు అమ్మకం పన్ను చెల్లించిన మొత్తాలను తిరిగి చెల్లించడానికి అర్హత కలిగి ఉందని పేర్కొంది. అందువల్ల 1951 డిసెంబర్ 18న ఈ సూత్రాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. దీనిలో ప్రస్తుత అప్పీలులో రూ.6,650-11-9 మొత్తాన్ని చెల్లించాలని, 1947 జూన్ 1 నుంచి 1951 జూన్ 30 వరకు అమ్మకపు పన్ను చెల్లించాలని, రూ.2,000/- నష్టపరిహారం చెల్లించాలని కోరింది. వాటిలో ఒకదానితో మాత్రమే వ్యవహరించడం ఇప్పుడు అవసరం, అంటే 1947 జులై 21 న అప్పీలుదారుకు రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ జారీ చేసిన సేల్స్ టాక్స్ ఆఫీసర్ కు ఆ చట్టం ప్రకారం అలా చేయడానికి అధికారం లేదు మరియు పన్ను ఎగవేతల యొక్క అన్ని మదింపులు మరియు రికవరీలు చట్టవిరుద్ధం మరియు చెల్లుబాటు కావు. ఈ వాదనకు ఆధారం ఏమిటంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) ప్రకారం ఏ వ్యక్తినైనా అమ్మకపు పన్ను కమీషనర్ గా నియమించే అధికారాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఇస్తుంది, మరియు "ఏదైనా నిర్దేశిత హోదాల కింద ఉన్న ఇతర వ్యక్తులు" తనకు తోచిన విధంగా అతనికి సహాయం చేస్తారు. మే 27, 1947 నాటి నోటిఫికేషన్ నెంబరు 595 ద్వారా ప్రభుత్వం సెక్షన్ 3(1) ప్రసాదించిన అధికారాలను ఉపయోగించి సెంట్రల్ ప్రొవిన్సెస్ అండ్ బెరార్ లోని ఎక్సైజ్ కమీషనర్

ను సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ అండ్ బెరార్ సేల్స్ టాక్స్ కమిషనర్ గా నియమించింది. ఈ నోటిఫికేషన్ యొక్క చెల్లుబాటు ఇప్పుడు ప్రశ్నార్థకం కాదు. మే 27, 1947 నాటి నోట్ నెంబరు 599పై దాడి జరిగింది, దీని ప్రకారం చట్టంలోని సెక్షన్ 3 ప్రకారం ప్రభుత్వం జిల్లాల ఇన్చార్జి జిల్లా ఎక్సైజ్ అధికారులు సెక్షన్ 8 కింద సర్టిఫికేట్ల నమోదు కోసం సేల్స్ ట్యాక్స్ ఆఫీసర్లుగా ఉండాలని ఆదేశించింది. సెక్షన్ 3(1) ప్రకారం "ఏదైనా నిర్దేశిత హోదాల కింద ఇతర వ్యక్తులను నియమించడానికి" ప్రభుత్వానికి అధికారం ఉందని, సెక్షన్ 2(ఇ)లో నేను సూచించిన పదం "ఈ చట్టం కింద చేయబడిన బై రూల్స్" అని నిర్వచించబడిందని, రేట్లు చివరకు 1947 ఆగస్టు 15 న మాత్రమే అమల్లోకి వచ్చినందున జిల్లా ఎక్సైజ్ అధికారులను మే 27 న అమ్మకపు పన్ను అధికారులుగా నియమించారని పేర్కొంది . 1947 ఎస్.3(ఐ)కి విరుద్ధమని, ఫలితంగా 1947 జులై 21న ఈ నోటిఫికేషన్ కింద నియమితులైన అధికారి జారీ చేసిన రిజిస్ట్రేషన్లు చెల్లవని పేర్కొంది.

170

ఈ వ్యాజ్యంపై విచారణ జరిపిన నాగ్ పూర్ సివిల్ జడ్జి 1947 సెప్టెంబర్ 13న రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ ను పిటిషనర్ కు అందజేయడంతో 1947 జులై 21న రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ జారీలో అవకతవకలు ఏవైనా ఉంటే సరిదిద్దారని పేర్కొన్నారు. సెక్షన్ 8 కింద రిజిస్ట్రేషన్ చెల్లుబాటు కాకపోవడం వల్ల పిటిషనర్ అమ్మకపు పన్ను చెల్లించే అర్హతపై ఎలాంటి ప్రభావం పడలేదని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. ఆ తర్వాత ఖర్చులతో ఆ దావాను కొట్టివేశారు.

ఈ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా పిటిషనర్ నాగపూర్ ఉన్నత న్యాయస్థానానికి అప్పీలుకు మొగ్గు చూపారు మరియు దానిని బొంబాయి హైకోర్టు బెంచ్ విచారించింది, దీనికి రాష్ట్ర పునర్విభజన చట్టం ప్రకారం బదిలీ చేయబడింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 8 ప్రకారం అప్పీలుదారును డీలర్ గా నమోదు చేయడం చెల్లదా కాదా అనే ప్రశ్నకు సరిపోదని, అది అమ్మకపు పన్నుకు మదింపు చేసే సామర్థ్యాన్ని ప్రభావితం చేయదని, ఆ దృష్ట్యా వారు అప్పీలును ఖర్చులతో తోసిపుచ్చారని, అయితే కాన్స్టిటుసన్ In సెక్షన్ 109 సిపిసి, ఆర్టికల్ 132(2) ప్రకారం ధృవీకరణ పత్రాలను

మంజూరు చేశారని న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు. సెక్షన్ 8 కింద రిజిస్ట్రేషన్ చెల్లుబాటు అవుతుందా లేదా అనే దానితో సంబంధం లేకుండా పిటిషనర్ చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుందనే అభిప్రాయం సరైనది.

171

ఛార్జింగ్ సెక్షన్ అయిన సెక్షన్ 4 కింద ఈ వెసులుబాటు ఏర్పడింది. సెక్షన్ 4 ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:-

> 34(1) (ఎ). మధ్యప్రదేశ్ లో విలీన ప్రాంతాలను మినహాయిస్తే, ఈ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన ఏడాదిలో టర్నోవర్ పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే పరిమాణాన్ని మించిన ప్రతి డీలర్ ఈ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత జరిగే అన్ని అమ్మకాలపై ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుంది.

సెక్షన్ 8 కింద డీలర్ నమోదుపై ఈ బాధ్యత షరతులతో కూడినది కాదు. సెక్షన్ 8 (1) ప్రకారం ఏ డీలర్ కూడా ఈ చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సి ఉండగా, రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ కలిగి ఉంటే తప్ప డీలర్ గా వ్యాపారం కొనసాగించరు'). సెక్షన్ 11(ఐ) అందిస్తుంది,.; "ఏదైనా కాలానికి సంబంధించి రిజిస్టర్డ్ డీలర్ సమర్పించిన టర్న్ లు సరైనవి మరియు సంపూర్ణమైనవి అని కమిషనర్ సంతృప్తి చెందితే, అతను వాటిపై డీలర్ ను అంచనా వేస్తాడు". 4-ఎ డీలర్ తనను తాను రిజిస్టర్ చేసుకోవడంలో విఫలమైతే సెక్షన్ 8(1) ద్వారా నష్టపోయే అవకాశం ఉంది, అయితే సెక్షన్ 8(1) కింద రిజిస్టర్ చేయించుకున్న డీలర్ కంటే ఈ చట్టం అతడిని మెరుగైన స్థానంలో ఉంచదు మరియు ఎస్ కింద పన్ను చెల్లించే బాధ్యత నుండి అతన్ని విముక్తుడిని చేయదు. 4. చెల్లుబాటు కాని రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ పొందిన డీలర్ యొక్క స్థానం, సర్టిఫికేట్ పొందడంలో విఫలమైన వ్యక్తి యొక్క స్థానం నుండి వేరు చేయబడదు.

డీలర్ రిజిస్టర్ అయ్యాడా లేదా అని మదింపు చేయడానికి నిర్దేశించిన విధానంలో మార్పులు చేస్తామని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. సెక్షన్ 10(1) ప్రకారం ప్రతి రిజిస్టర్డ్ డీలర్ అసెస్మెంట్ కోసం రిటర్నులు దాఖలు చేయాల్సి ఉండగా, రిజిస్టర్ కాని డీలర్ నిర్దేశిత

పద్ధతిలో విధులు నిర్వర్తించాల్సి వస్తేనే రిటర్నులు పంపాల్సి ఉంటుందని, సెక్షన్ 14(1) ఉద్దేశం నెరవేర్చడానికి రూపొందించిన రూల్ 22 ప్రకారం కమిషనర్ అభిప్రాయం వ్యక్తం చేస్తేనే రిటర్నులు పంపాల్సి ఉంటుందని పేర్కొన్నారు. ఒక రిజిస్టర్డ్ డీలర్ పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుంది, అతడు రిటర్నులు సమర్పించాలని దానిలో సూచించిన ఫారంలో అతనికి నోటీసు పంపవచ్చు. అందువల్ల రిజిస్టర్ కాని డీలర్లకు సంబంధించి మదింపు కోసం చర్యలు తీసుకోవాల్సిన బాధ్యత సేల్స్ ట్యాక్స్ ఆఫీసర్ కు ఉందని, వారు సూచించిన విధంగా నోటీసు జారీ చేస్తారని వాదిస్తున్నారు. 10, రూల్ 22 ప్రకారం పిటిషనర్ విషయంలో ఎలాంటి నోటీసులు జారీ చేయనందున రిజిస్ట్రేషన్ల ధ్రువీకరణ పత్రం చెల్లని పక్షంలో మూల్యాంకన ప్రక్రియ అసమర్థంగా భావించాలి. ఈ వాదనలో బలం కనిపించడం లేదు. ట్యాక్సింగ్ అథారిటీలు చట్టంలోని సెక్షన్ 3, 2ఎ ప్రకారం తమ అధికార పరిధిని పొందుతాయి తప్ప సెక్షన్ 10 కింద కాదు, ఇది పూర్తిగా విధానపరమైనది. సెక్షన్ 10(1) ప్రకారం పిటిషనర్ స్వచ్ఛందంగా రిటర్నులు సమర్పిస్తున్నారని, సొంత రిటర్నులపై తీసుకున్న ప్రొసీడింగ్స్ పరిధి లేనివని వాదించడం ఇప్పుడు పనికిమాలిన పనిగా మారింది.

ఈ విషయంలో న్యాయపరిధి లేకపోవడానికీ, అధికార పరిధిని క్రమం తప్పకుండా స్వీకరించడానికీ మధ్య చాలా వ్యత్యాసం ఉందని గుర్తుంచుకోవాలి. అయితే, తనకు అధికార పరిధి లేని ఒక అంశానికి సంబంధించి ఒక అథారిటీ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు చెల్లుబాటు కావు. కానీ చట్టం నిర్దేశించిన పద్ధతిలో కాకుండా వేరే విధంగా భావించడం శూన్యం కాదు. ఆ ప్రొసీడింగ్స్ లో ప్రశ్నించాల్సి రావచ్చు.. కానీ దానికి లోబడి అది మంచిదే తప్ప పూచీకత్తుకు తావివ్వదు. కాబట్టి సెక్షన్ 10(1) కింద నోటీసు ఇవ్వకుండా రిజిస్టర్ కాని డీలర్ పై మదింపు చర్యలు తీసుకున్నా అది కేవలం అధికార పరిధిని పరిగణనలోకి తీసుకోకపోవడమే అవుతుందని, సెక్షన్ 10(1) పాటించలేదనే కారణంతో వారిని అభిశంసించడానికి వీల్లేదని పేర్కొంది. అప్పీలుదారుడు స్వయంగా అధికార పరిధికి సమర్పించి తిరిగి వచ్చినప్పుడల్లా ఇది తప్పనిసరిగా ఉండాలి. ఒకవేళ అప్పీలుదారుడు డీలర్ గా నమోదు చేయబడినప్పటికీ, విద్యావంతులైన న్యాయమూర్తులతో మేం ఏకీభవిస్తాం. 8 చెడ్డది, ఇది ఈ చట్టం కింద తీసుకున్న విధానాల చెల్లుబాటు మరియు దాని కింద చేసిన పన్ను మదింపుపై ఎటువంటి ప్రభావాన్ని చూపదు.

ఈ చట్టంలోని 21వ అధికరణ ప్రకారం అధికారులు జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను ప్రశ్నించే వ్యాజ్యాలను విచారించే అధికారం సివిల్ కోర్టుల అధికార పరిధిని నిర్దేశిస్తుందని, ఈ సెక్షన్ దృష్ట్యా ప్రస్తుత దావా చెల్లదా అనే ప్రశ్నకు వెళ్లడం అనవసరమని మనం గమనించాలి.

ఈ అప్పీలులో ఎటువంటి అర్హతలు లేవు మరియు ఇది ఖర్చులతో కూడుకున్నది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..